

KAMU ÇALIŞANLARININ TOPLU SÖZLEŞME HAKKI

Aydınlık Gazetesi, 4 Ekim 2011

Yıldırım Koç

Galiba bazı sözcüklerin sihirli olduğuna inanılıyor. Bu sözcüklerden biri, “sendika.” Sanki bir örgüte “sendika” adının verilmesiyle o örgüt farklı bir niteliğe bürünüyor.

Bunu yazdığımda bazı kişiler kızacak; ancak düşündüğümü yazacağım. Genç-Sen kapatıldı. Bir gençlik örgütüne “sendika” adını verdiğinizde onu diğer gençlik örgütlerinden farklı hangi özelliklerle donatıyorsunuz? Hiç. Gençleri çekecek ve harekete geçirecek bir örgüt kurmak için “sendika” sözcüğünün kullanılması mı gerekiyor? Sihirli “sendika” sözcüğü bir işe yaradı mı?

Emekli-Sen’de sürdürülen mücadeleyi saygıyla karşılıyorum. Ancak, burada da sendika sözcüğünün sihiline inanılmış. Örgütün adı “dernek” olsa ne olur, “sendika” olsa ne olur. Yeter ki örgüt güçlü olsun, üyelerini artırabilsin ve harekete geçirebilsin. Örgütün adını “sendika” koyunca bu özellikler kendiliğinden kazanılmıyor ki.

Çiftçi-Sen’in güzel çabaları var. Ancak kır küçük burjuvazisinin, küçük üreticilerin ve hatta genel olarak çiftçilerin kurduğu örgütün adı “sendika” olsa ne olur, “dernek” olsa ne olur? Adı “sendika” kondu diye bu örgüt daha geniş bir çiftçi kitlesinin çekim merkezi mi oldu? Üyeler, örgütün adı “sendika” olunca, örgüte daha fazla mı sahip çıktılar? Hayır.

Bu sihirli sözcüklerden biri de “toplu sözleşme.”

Kamu çalışanları sendikaları 15 Ağustos’ta toplu görüşme sürecini başlatacak.

Anayasa değiştirildi.

15 Ekim’de başlaması öngörülen toplu görüşme, toplu sözleşmeye ilişkin hukuki düzenlemelerin yapılmasının sonrasına ertelendi. Bazı örgütler de buna çok memnun kaldı.

Olaya başka bir açıdan bakın.

Türk-İş’in ve ardından Hak-İş’in hükümetle imzaladıkları toplu sözleşme çerçeve protokolünde kamu kesimi işçileri için 2011 yılında altışar aylık dilimler halinde öngörülen zam, yüzde 4 ve yüzde 4.

Memurlar için hükümetin öngördüğü zam oranı ne? O da yüzde 4 ve yüzde 4.

İşçilerin toplu sözleşme hakkı var; memurların 2011 yılında toplu sözleşme hakkı yoktu.

Hep biçimle uğraşılıyor; işin özü gözden kaçırılıyor.

“Toplu sözleşme” sözcükleri sihirli sanki. Sanki bu sözcükler kullanılınca sorunlar hemen çözüme kavuşturulacak.

İlgisi yok.

Sihirli olan “toplu sözleşme” sözcüğü değil, “GÜÇ” sözcüğüdür.

Bir zamanlar Süleyman Demirel’in çok yaygın kullanılan bir sözü vardı: Ne kadar ekmek, o kadar köfte.

İşçi sınıfı hareketinde de kural şudur: Ne kadar güç, o kadar hak.

Gücün kadar hak alırsın. Gücün örgütlülük düzeyindedir, üye kitlenin mücadele kararlılığıdır, halkın desteğidir, siyasal etkidir, v.b.

Bu gücünü ister bir dernek, ister bir siyasal örgüt, ister bir sendika, ister bir vakıf çatısı altında örgütle. Yeter ki örgütle. Cemaatler sendika kurmuyor, toplu sözleşme yapmıyor; ancak istediklerini yaptırıyorlar; çünkü güçlüler.

Gücün olduktan sonra ister toplu görüşme yap, ister toplu sözleşme.

İstersen bunların hiçbirini yapmadan, yalnızca taleplerini bildir; ardından gücünü göster.

Sihirli sözcük, GÜÇ’tür; “toplu sözleşme” değil.